

Puiu ului

revistă satirică

Abonamentul:

Pe an	Lei	20—
Pe 1/2 an	„	10—
Pe 1/4 an	„	6—

Redactor: **Țepeluș.**

Redacția și administrația la
„**Tipografia Săteanu'ui**“
Săliște (jud. Sibiu).

Anunțuri se primesc după
invoială

Prețul unui exemplar:
1 Leu

RIDENTEM DICERE VERUM

sau

**a lovi cuiul în cap și a
te ținea de protapul inimi
mei când te-o apuca răsul**

Pe vremuri prin toate birturile și cafenelele, unde consumatorul cheflui plătia suitarul pentru alcoolul lichid atâtător de senzații, pecum și la toate filialele acestora, — unde sutarul (fără unu) servește drept firmă, — străjuia enigmaticul semn al întrebării, încovrigat în jurul unui tip cu mustața rasă. — În timp ce chefliul consumator ținea — pe lângă resortul său — și interimatul gurilor căscaie după hieroglifele de pe pereții filialelor — enigma se deslega în felul următor: Deasupra curățeniei planează semnul întrebării. Bine. Dacă vrei să dispară acest enigmatic semn, — care îți pune la îndoială propriul serviciu antiseptic — trebuie să folosești Lysoformul curățitor. Astfel se deslega enigma enigmaticului semn. Înșă cum Lysoformul a dispărut de pe piață, nici desinfecția miilor

de încălțuri, de pungășii și de afaceri naționale și internaționale nu să mai poate face. Politicianii din „Refacere“ fac afacere; moașele din „facere“ fac.. afacere, milionarii se înmulțesc, speculanții se sporesc iar furia afacerilor și gheșeftăriilor nepermise bântue în dragă voie decând lipsește Lysoformul, — sau sancțiunea, — care să ardă și să desinfecteze acest puroi murdar al decăzutei moravuri.

Astăzi nu fac un pas fără ca să nu-mi iese înaintea ochilor blestematul semn al întrebării. De miaună pisica pe coșeris după pierduta săptămână a... stării, de se încovoate jidani de sgârțuri după îngroparea coroanelor, de să strămbă „Renașterea“ în căutarea „logice“, de mă doare bățaturile, ori de mă prinde tremuriciul după tremurarea din zilele necăzutei „căderi“ dela stână, în toate aceste manifestări meteorologice nu văd decât blestematul semn al întrebării. Stă semnul înaintea ochilor ca și sabia deasupra capului Damocles și neliniștea e și mai mare fiindcă lipsește... Lysoformul.

Ard în jar și vâlvătaie depozitele de mărfuri ale țării. În para de foc a dogoritoarelor flacări se ridică sinistru ca un curcubeu al pierzării grozavul semn al... întrebării. Se cantă: cine, cum și când a dat foc? În zadar toate căutările, fiindcă lipsește Lysoformul. Se înștiințează Bucureștiul (care n'a dat nici de-o para chioară marfă pe coroane) cu un miliard de coroane la schimb, iar, — ca pupază pe colac, — filizonul Xenopol, ca secretar al vistiernicului Tăchiță, — vișe cu un peșcheș de 30 milioane la schimbătoare. Gazetele și bătrâna opinie publică se întreabă nedumerite: cum, când și de unde grozăvenia de coroane? Blăstământul semn al întrebării stă de lemn, fiindcă... Cantacuzino a demisionat, maica Justiție e legată la ochi iar... Lysoformul lipsește.

Se întâmplă cumva ca un deputat al majorității (cu mandat special) să arunce mai multe bile în urnă iar de are nenorocul să fie prins, opoziția ridică grozavul semn al întrebării.

Prezidentul iute suspendă ședința și trece acest mic „incident“ de la ordinea zilei pe motive că... lipsește Lysoformul. **Să dă ordinațiunea că coroanele se schimbă pe 50 bani bucata dela 1 cor până la 100 milioane cor.** Cei cu vr'o câteva economii făcute înainte de războiu ridică semnul întrebării și cer răspunsul dacă toate hienele și toate lipitorile de războiu cari prin speculă nerușinată au supt sângele muncitorilor, — au acelaș favor ca și aceia cari și-a dat sănătatea averea și liniștea pentru întregirea neamului? În loc de răspuns aflăm că... Lysoformul lipsește.

Aș mai întreba dacă Cădrul Vlășiei a închiriat contract legal cu gara de Nord din București și dacă pentru scoaterea unui bilet ori pentru predarea unui pachet îți poate cederă jefui 100 Lei din buzunar? Aș mai întreba apoi dacă Sașii din Sibiu mai pot sfida simțul românesc prin ținuta lor provocatoare, dar știu că toate sunt înzadar fiindcă lipsește... Lysoformul.

Țepeluș.

Cine știe ceva!

de N. Naționalistu pierit mai ieri alaltăeri din grajdul minților cu căpăstru nnu și fără clopot la grumaz, cu potcoave de bot, înfierat cu «mai ai o scăpare», fără ciucur la ureche, să-i spună, că... sunt sănătos.

Chimu.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

La bauchetul pompierilor dl X. a ținut următorul toast:

— Dați pace morog se spui și io chiteva vorbe pe scurt. Pompieri ala nu întrebat cine arde numa fugit și tinge foc și pompieri ala trebuie cum spalat de demi neața... și-i bun asta am vrut să spuneti... morog. —

Părintele întreabă pe învățătorul întors dela cursul de dascăli:

— El ce-ai învățat la cursul de vară dascăle?

— Pe dracu, — răspund năcăjit dascălul, — ne-am dus cai și am venit măgari. —

Intre doi poenari.

Dumitru către Ioan (venit din America): Cetit-ai nepoate în „Puiul Calicului“, că unul din preoții noștri a ajuns ministru?

Ioan: Am aflat și eu de onoarea aceasta, nu știu însă, care dintre frații Dobrotă e.

Dumitru: Ei apoi dacă nu știi tu, o să caut să te deslușesc eu. Ministru e părintele Nicolae Dobrotă, căci până ce fratele său Ilie și-o văzut de popie, Nicolae și-o văzut de negustorie. Azi cu cucuruz, mâne cu lână, poimâne cu mițe și brânză, și așa mai departe. Pe baza experienței sale a putut deci să ajungă titular la comerț.

Ioan: Și dacă a făcut atâtea negoațe, — nepotrivite pentru un preot, — batăr procopsitu-s'a?

Dumitru: Procopsală nu știu făcut-o ori ba, dar procese știu că a avut mai la toate negoațele.

Luna — „Der Mond“!

Limba nemțească-i limba cea mai proastă!
Să spun de ce: se poate-un mai prost gust
Decât s'o faci bărbat pe luna noastră,
Să-i zici: der Mond, zău, ce mai cap îngust!

Se vede că toți nemții poartă frică
La «rendes-vous» de văd două femei!
Li-e teamă că s'apucă dârz de chică —
Românul însă-i tare — ce mai vrei!...

Iubirea ta să fie controlată
De-un bărbătoi cu numele «der Mond»!
Mai bine stau — nici nu iubesc vreodată,
Ci fantalez când iese-un soare blond!

Ce șmecheri nemții ăștia: Zic la soare
Că e „madama“ Sonne, ce mai ceri?
Iubesc când noaptea Mond-ul le răsare
Și Sonne nu știe că-s pișcheri!...

Ilie Marin.

Chituri cu strânsături.

Supărate-s fetele
Că li-s'a rupt ghețele
Nu fiți fete supărate
Că trăește Mercurean
Și vă pune tălpi de cal.

Zice mândra către mine:
Bată-te badeo pe tine,
Bată-te badeo urgia
Cum mi-ai mâncat omenia
Căci de când m'am măritat
M'am făcut de răs în sat;
Vai de mine cât aş da
Să nu știe nimenea.

Mândro ești cât un hûsar,
Minte n'ai nici d'un creșar.
Asta mândro-a bine nu-i:
Azi a mea și ieri a lui
Și mâne a nu știu cui
Poimâni te dau dracului.

Zice lumea că's calic,
Eu tac și nu zic nimic.
Diplomă de calic n'am
Până pe la altu an.
Acuma sunt numai „Pui“
Când oi fi „Calic“ vă spui.

Nevăstuță cu brâu lat,
Toată iarna ce-ai lucrat,
De n'ai lepedeu pe pat,
Nici cămașe pe bărbat?
Ai țasut-o pânză rară
Patru luni într'o cămară,
Iar cămașa când s'o faci,
Pânza n'a fost nici de sacil

Câte boale mă mănâncă,
Nice una nu mă strică,
Ca dorul de mămăligă;
Mămăligă-a brânză moale,
Ține-te sărace foale.

Frunză verde de măr dulce,
Am nevastă ca o cruce,
Dar la lucru n'o pot duce;
Dimineața-i roaua rece,
Peste zi se prea'ncălzește,
Iar cându-i pe la ojină,
Țințari-o pișcă de mână.

Leliță cu casa'n colț,
Iubește-mă dacă poți!
Iubi-vo dracul pe toți,
Voiu iubi pe cine-mi place.
Că nici domnii n'au ce-mi face;
Că și domnii au drăguță,
Vara la poartă-n căruță
Și iarna în săniuță.

Gândit-ai bade gândit'
Că io-s floare de găsit,
Ție de băjocorit?
Da io-s floare dintr'o fragă,
La toată lumea i-s dragă;
Ți-am fost bade chiar și ție
Pân' erai de omenie,
Omeniea ți-ai mâncat,
Eu dracului te-am lăsat.

Speranță în scăparea dela miliție,

— Nu fi supărată Florică dragă! Un an mai am de miliție, și dup'aceea tu n'o să mai fi slujnică la streini!

— Of de ar fi trecut odată și acel an, că zău Ionița eu încă m'am săturat a purta copii streini în brațe.

Se caută un Pasteur!

A dat turbarea între om și om!
 Ii zice'n limba noastră: șovinism —
 Se'ncaieră atomul cu atom
 Și crede — bietu'! — 'n groaznic cataclism!
 Clăbuci la gură face, urlă, geme —
 Toți sfinții de prin Rai el vrea să-i cheme.
 Ca să-i ajute, chiamă chiar și cerul!
 Unde-i un nou Pasteur, să-i inventeze serul?!

Ieftinătate 'n scumpete.

Pe lumea asta 'nebunită
 Cu prețurile-i din povești —
 De nu-ți mai vine să trăești —
 Orice croială e scumpită;
 Sondați-mi moda — oameni buni! —
 Doară croiala de minciuni,
 Ea singură e ieftinită...

Doamna Europa.

Mai rar ca doamna Europa!
 Ce minunată gospodină!
 Diretică de sărbătoare
 — Septembrie din prag îi cată —
 Iar ea e bună — e creștină!
 Doar inima-i cumplit o doare:
 Căci ea nu e direticată...

Ilie Marin.

Chituri din repezeala învățitei.

Mândra de pe diri noi
 Are-un nas cât un morcovi,
 Toată ziua șede'n tindă
 Și se uită în oglindă,
 Cum și l-ar putea scurta
 Să-l facă mai vino 'ncoa...

Mândra mea de mândră ce-i
 Nu mai poartă-acum cercei
 Ca fetele dela ei
 Nici cosiță împletită,
 Cu tulpă negru 'nvălită.
 Astăzi umblă 'n capu gol,
 Nu-i mai trebuie pahiol,
 Umblă 'mbrăcată nemțește
 Și să tunde ciobănește.
 I-e rușine când îi spune
 Vărtă-sa Vuța pe nume.
 Azi se ține domnișoară
 Umblă cu cărți subsuoară,
 Cu toate că-abia slovenește
 Câte-un vers, câte-o povește.
 Azi umblă cu părul glugă,
 Cine-o vede, — o ia la fugă,
 Cu obrazele spoite,
 Cu sprâncenele cănite,
 Buzele sulemenite,
 Cu bărbuța modolană
 Și cu săni de vadană,
 Mijlocul ca un butuc,
 Nasul cărn, ca un hurlup,
 Gura 'n aur ferecată,
 Și cu ceafa nespălată.

Umblă'n unghii
 Ca pe frânghii
 Și la joc să strămbă, vere,
 Și din spete și din șele,
 Din ciolane, din guriță,
 Curat ca o mămuță.

Mittu Măii lu Ion.

O duzină de iubite.

Dac'aș sta de toate cele,
 Cum stau de mândrele mele,
 Nu m'aș da pe pașa Bem,
 Căci nici el n'are 'n harem
 O duzină de iubite
 Mândre și sulemenite.

Am o mândră Tilișcană,
 O galeșe Galeșană,
 O luxoasă Salișteană
 Și-o drăcoaică de Valeană.

Una cu cartofi la Rod,
 Alta cu vii în Apold,
 O struța din Aciliu
 Și-o bală dela Sibiiu.

Mai am și o Urlăteană
 Și-o guguța de Gurană,
 Una este prin Săcel,
 Și alta prin Sibiel,
 Care umblă cu uleu,
 Valeo vai norocul meu...

Și-acum, Chimule, dă-mi stat
 Care-i bună de luat?

Ion Tilișcanu.

Hoțul rafinat.

Preotul: Cu ce obraz te încumeți dumniata, a mă imbia c'un orologiu furat, imbiel dumniata la acela dela care l'ai furat!

Hoțul: Tocma l'am imbiat și nu'l vrea!

Preotul! Atunci ține'l dumniata!

Hoțul: Și n'o fi păcat părinte?

Preotul: Nici vorbă!

Hoțul: Atunci fi bun da-mi și cheia ciasului.

Știri telegrafice.

Agentia: Tepeș.

aduse în cără de „Putul Calicului“

Poiana. Decând cuvioșii Nicolae și Aron au blăstămat partidul piticilor verzi cari stăpâneau curechiștea Poenii, liniștea s'a instăpănit din nou în acest colț de lume. Piticii, — înspăimântați de blesteme, — au evacuat vărzaria în 24 de ore. Din verzele resturi ale verzilor ucigași de verze se vor construi brănele verzi pentru decorarea celor merituoși.

Ciuj, luna șolomonarilor, anul permiselor. La poarta bacșișelor, dela staulul Menageriei descărcătoare a afișat anunțul, că în sezonul crasaveșilor, e interzis vizitatorilor, ca să intre în staulul dela inculte fără bacșișe ca se cumpere permise, din cauza boalelor de gură și copită...

Blonda — Iulie, anul porților leșinați. Crocodil Zarva șeful siguranței „Ghiarlungă“ este conștient cu cauțiunea pe timp neterminat, ca să-și desfacă mărfurile comandate pe cale „cinstită“ (?)

Dej, anul dihorilor. Dihorul cel mare al județului nostru, a adunat exofo, prin dihorii săi, toate ouăle de sub cloștele din județ, cu scop ca

să fabriceze globuri școlare cu harta Europei și jur. Lemnele pentru fierberea ouălor, s'au comandat dela firma Osvadă & B. iar fierberea s'a încredințat cocostârcilor dela societatea „Ghiarlungă“ din Blonda-Iulie.

Teiuș, l. a. și sezonul găzdărițelor parohiale. Tușica Corobeășă, de confesiune mixtă, iar de profesie găzdărițo-gălgăriță, gr. obraznică din Zdrencă, a fost avansată și înălțată fără șoară, din găzdăriță la rangul de preuteasă fără port-poale, pe lângă ginerile surorii sale, Dr. Slabănădejde, preot disponibil și fabricant de găzdărițe în Hokereni.

Nunta s'a celebrat și se va mai celebra în sezoanele celorlante, găzdărițe cu șpinara lungă, ce aleargă după iepuri. —

Găta.

Turnișor. La marea adunare de pompieri căpitanul Groza a dus recordul dând en gros pe Roncea ca arhitect. Săliștenii Șteflea & comp. au fost premiați pentru săritul de pălanuri (când au văzut bivolele) adevărați honvezi, cari și fără comanda «szuronyfel» au știut ce să lucreze, numai cât nu s'au urcat în salcă ci pe pălan. Brad-(ul) flueșă a pagubă, că 'și-a pierdut în Hanzu mâna dreaptă, iar „ăsta“ prelegătorul Popa „ăsta“ a-

put fericea „ăsta“ să vadă depăul, pe când Trailovicu era cât p'aci să explodeze înșirând la explosibile. Cel din urmă constatând, că dacă turnăm peste bumbac nitroglicerina, obținem viermi de mătăsă, a făcut din explosibile și pieptene și alte minunății. —

Sibiu. Abuzând de bunătatea românească toți căpăii dela k. k. încep să-și facă de cap. Cel dintâi care trebuia până acum să facă cunoștință cu... constituția, — căpăul de lux Henning, — își preumblă nesupărat obraznicia dela „Polgări kör“ până la vechile lui cunoștințe, cu ajutorul cărora a internat, pe vremuri, mulțimea de Români. Cred că s'or găsi mijloacele de lipsă spre a scoate acest puu de struț de sub aripile cloștei municipale.

Orăștie. Pe străzile orașului se prevede o bogată recoltă de gunoiu din sămânța depusă de vr'o câțiva ani încoace. Primarul orașului (om milostiv) a dat o circulară prin care dă libertate absolută de export acestui articol atât de cultivat de orăștieni iar celor cari vor strânge bogata recoltă le dă jumătate din producție.

Brasov. Se vede că blestemul lăsat de unguoaica care vindea gazete în gară a avut efect, că nimenia nu îndrăznește să închirieze chioșcul pentru vânzarea gazetelor. Mulțimea de călători cari se strecoară prin această gară principală, în lipsă de altă distracție, admiră specula nerușinată ce o fac cei dela restaurantul gării, cari iau 100 Coroane pe o porție de pui și 7 coroane pe o cutie de chibrituri-scobitori.

Sinaia. Toți cartoforii de meserie precum și diletanții de ambele sexe au înaintat un memoriu ministrului munci. prin care protestează contra reducerii orelor de lucru. La caz că ministrul nu le va satisface cererea vor amenința cu... măsluirea generală.

Săliște Incepând cu 28 August urgisitele coroane și-au luat un vecinic rămas bun dela locuitori. Toboșarul comunei a avizat publicul că dela strângerea coroanelor fiecare individ e obligat să-și strângă băerile stomacului până la venirea mult așteptatilor lei. Deabia au scăpat bieții locuitori de postul Sfintei Mării și au și intrat în postul... leilor. Spre a nu fi ispitiți la speculă, negustorii și-au închis prăvăliile iar bicherii au sistat... orgiile.

Vințul de jos. La marele ospăț, aranșat de «Luculus»-ul acestui centru, taica Șira, — profitând de ocazie că agentul Calicului lipsește, — a disecat în tihnă o pereche de ouă din carne. (Un zic că s'ar fi fudulit cu bunătatea... berbecului).

Aciliu. Nemulțămii de neîmplinirea făgăduelilor electorale de-o vreme încoace atât de acru să uită Acilenii, încât întregă recoltă de struguri e amenințată să rămână... aguridă.

Logică.

Creditorul: Bine domnule, când cugeți dumniata să'ți plătește datoriile?

Debitorul: Ce'ți pasa dumniatale?

Creditorul: Eu vreau să'mi capăt paralele!

Debitorul: Ce'mi pasa mie!

Fericirile internaționale.

Gales. Intru împărăția comunală pomeneste-ne și pe noi părinte. —

Vale. Fericite sunteți cele ce plângeați odinioară, că ruga voastră s'a auzit la ceruri și vă vin feciori ca spuza. —

Topârcea. Fericiti sunt cei blânzi, că moartea aceloră este mai ușoară. —

Săcel. Fericiti sunt cei-ce flămânzesc și însușească după candidat de însurătoare, că aceia se vor sătura de așteptare. —

Mag. Fericiti sunt cei milostivi, că mila lor din Mag până 'n Săliște face vermi. —

București. Fericiti sunt cei făcători de pace, că dela alegeri până acum nu s'au mai săturat de permise certate. —

Amnaș. Fericiti sunt cei goști pentru dreptate, căci cânepa se coace și arbori sunt destui. —

Poiană. Fericiti veți fi când veți auzi 100.000, că atunci sunt ai voștri munții Săliștii. —

Săliște. Bucurați-vă, că v'ați văzut odată mai mulți burlaci într'o legătură, că atunci ați putut vedea care ar fi mai potrivit pentru a fi jertfit pe altarul însurătoarei. —

Ch. Topârlea.

Scump și ieftin.

Cine are de vânzare
Leie mic și leie mare
Cumpăr eu zic și zeu
Nu dă nime mult ca eu
Trei coroane și un leu
Nui destul pade Ioane
Pe-un leu michi trei coroane
B'i prea mult aoleu...
Hai facem ghișeft zic zeu.,.

De vinzare, de vinzare
Leie michi leie mare
Nu sunt scumpe zic și zeu
Cinci coroane cost'un leu
Haidați haidați cumpărați
Că mai lezne nu aflați
Numai cinci coroane-un leu
Nici nu-i scump pe barba meu.
Chimu.

„Puiul Calicului” către cetitori.

Le poftesc celor-ce mă cetesc și nu mă plătesc să se înecă răzând, să umble cu capul gol, să se înecă în săul lor, să fugă într'un picior până la librărie sau la colportor, să strige dați-mi „Puiul Calicului” că mor și să nu se ușureze până n'o să mă aboneze și le spun apriat și răspicat, că ne-plătit mai bine mor decât să mai intru în casa lor. —

Cuibar la lună plină (toată) ziua pită și slănină. —

„Puiul Calicului” prin Chimu.

La noi.

La noi sunt codri verzi de soc
Și lanuri de cucute
La noi în Vale nu's feciori
Dar fete's multe, multe
La noi în Mag se fac ciuperci
Și măhuri de nuiele
Și multe alte se mai fac
Și vin de porumbele.
In Aciliu pe groapa rea
Găsești vița de vie
Iar oameni sunt afumați
Cu fumuri de tămăe.
Iar în Săcel s'a adunat
Și minte și prostie
Aici e centrul cultural
Cu firma „Fudulie”.
Cele mai mari minunății
In Orlat se găesc
Aici a răsărit mai ieri
Răsa-ul vlădicesc.
In Cacova sunt plopi uscați
Cu pere roșioare
Dar vezi păcat că nu se coc
Căci nu văd nici un soare,
Bucate, câte 'n Sibiel
Nu vezi în lumea mare
Căci e tot cucuruz de brad
Pân pe „Utea” la vale
(va urma).

Berechet în toate.

Incântat de versul tău
Mi-aprind pipa tot mereu
Dar și pipa are-o boală
Să tot stingă, căci e goală
Aș umplea-o, drept să'ți spun
Inșă uite, n'am tutun
Și-uite, par'că-i dracu'n ea
Cu minciuni n'o pot umplea.
Cum să'i ajut, ce să'i fac
Dacă'i criză de tăbac
Foc este 'ndestulitor
Căci nu e sub monopol
Ci sub cenușe'n cuptor
Iar când nu-l acoper bine
Să stingă sărman de mine
Și mprumut dela vecine
Ca'n timpurile bătrâne. —

Din isprăvile lui Stan Pătitul.

Unde dai și unde creapă.

— O praznică năvelă petrecută în valurile nopții. —

Badea Irimie Huhurez, din Țucul de mijloc, era un om foarte porav la dragoste. Și asta o știu că el s'a fost îndrăgît odată de vecina sa Podobia, în așa măsură, că nu mai avea un pic de astâmpăr. Lelea Podobie, era o femeie voinică ca un husar, așa că din cauza lungimei picioarelor, nici nu ajungea ca să se peptene de jos, ci trebuia totdeauna să se sue pe scaun ori chiar pe scară ca să și descâlce capul; apoi de frumoasă încă nu'i puteai băga multă vină, că putea să fie și găzdo — gălgăriță la un preot sărac de preuteasă. Femeia lui Huhurez încă nu era de aruncat chiar în gunoaie. Era mai frumoasă pe dinlăuntru, ca pe dinafară, dar cu toate acestea hîrbarișul de Huhurez iubea mai mult pe vecina lui, după vorba celor 10 porunci: ca să iubești pe deaproapele, — mai mult ca pe al tău.

Că se iubeau și se sărutau, ca vecini numai prin gard, aceasta numai ei o vor fi știind; destul că Huhurez în leșinatul lui amor, ca să câștige întreagă inima vecinei sale Podobia, cu tot dinadinsul ei, se pune și și vinde unicul vițel dela vacă și în loc să cumpere soției sale păpuși, că era cu copitele goale, a cumpărat vecinei sale Podobie, ca puiul tîrgului de dragoste, o păreche de păpuși, ca ai găzdăriții popii Ibric din Hohereni.

Era vorba acuma: când, unde și cum să-i predea puiul tîrgului, ca să nu se știe în tîrg și la moară treaba asta.

În urmă s'au înțeles împreună, ca să se întâlnească, pe la ciasurile 10 seara, în podul grajdului.

În seara hotărâtă Huhurez, ca să nu fie împedecat în împlinirea planului său și-a trimis soția cu grâu la moară în alt sat, căci în Țucul numai hurluia bucatele.

La timpul hotărât, Huhurez, ca un mîrtan, trece în curtea vecină, intră în șură și sue scara grajdului cu păpușii în mîna, predându-i iubitei sale, care îi și așează la o parte, ca să-i aibă.

După aceasta a urmat șoapte și șcene de dragoste.

— Vezi dragă sufletul meu, — zise Huhurez, — așa să fie soția mea nu m'aș da pe toată lumea, ba aș fi cel mai fericit om pe lume...

— Nu șopti prea tare, să nu ne afle cineva, — zise ea, — că e vai de zilele noastre.

Pe când era dragostea mai dulce un afurisit de mîrtan sare să prindă un șoarece și doborînd niște furci de fîn pe un coș gol, ce era lângă șură, Huhurez a crezut că vine vecinul său, și ca să nu dea peste el, s'a

grăbit pe scară de pe care picând și-a scrîntit un picior.

După mezul nopții, când Huhurez sosise acasă, a intrat în casă și soția lui dela moară, cu făina măcinată..., iar el, mîrtanul, se facea că doarme.

Dimineața des de dimineață femeia lui Huhurez, se pune cerne făina pentru pâne, apoi când să frămînte, încinge păpușii cei noi, unul dinainte și celălalt dîndrăpt și așa se pune pe frămîntate.

Huhurez o vede din pat și co-perindu-și plitlul tace ca altul în curuz.

După un timp oare-care tot a trebuit să înceapă vorbă, ori de ce i-a da capul.

— Tu dragă ai nebunit. de ți-ai legat păpușii de brâu?

— Cu ce e : i meu tu n'ai nimica, și nici n'ar trebui să te amesteci; precum i-am câștigat așa-i port, ce te doare de mine?

Cu acestea Huhurez și-a pus pumnul în gură, înghițînd noduri, și pe d'asupra și durerile piciorului motocosit.

Pe când se petreceau acestea, la casa lui Huhurez, pe atunci la vecina Podobie s'au fost adunat, preoteasa Priceasnă, dăscălița Parimie, cantorița Bogorodiciină și crâșnicul Icos, cari ridicau pocalele cu rachie, închinînd în sănătatea lelei Podobie, pentru-că a păcălit pe Huhurez, de și-a îndrăgît soția pentru o păreche de păpuși, în valurile nopții, crezînd că e adorata Podobie.

Unde dai și unde creapă, de aceea : ias să stea ce nu-i al tău, că te frige fătul meu.

Gaiță.

Dela joc.

Hop sus, că poale nu-s,
Că bădița le-a pus sus;
Sus de-asupra pe cuptoriu,
Și pe mîța păzitoriu,
Iar mîța a adormit,
Șoarecii le-au găurit!

Mândrușo de gura ta
Nu m'ași putea sătura,
Nice trei zile vara
Cîndu-i mai lungă ziua.

De cine dorul se leagă,
Mîncarea nu-i e de treabă;
Și de mine s'a legat
Nici aseară n'am mîncat,
Nici ast-seară n'oi cina,
Pîn' nu dau de mîdra mea.

le-te lele șapte draci,
Că tu pe căți vezi îi placi;
Ai tot mîncă ș'ai dormi,
Dar la furcă n'ai gîndi.

Din filozofia cocoanei Gurădulce.

Pânăcând părinții 'și dau toată silința a-și crește feciorii pentru viață, va să zică, pentru de a deveni de sine stătători, fetele și le dresază numai pentru d'a le putea mărita.

Eu am cunoscut fete înzestrate dela natură cu daruri extraordinare, atât spirituale, cât și exterioare, care în căsătorie au devenit nesuferibile pentru un bărbat serios. Asta din cauză, că creșterea lor a fost numai pentru d'a pâlcea, și-a face o parte bună, ca și când căsătoria n'ar fi altceva decât un asil pentru peritori de foame! Un pic de cusătură, ceva fertură, o țăr de lectură, câțva franțozească flencănitură, și oare-care piano-tortură — asta-i creșterea modernă a fetelor, iar restul: așteptare în dulce farniente după un pețitor, căruia-i oferă amorul, ca o marfă. Ce se întâmplă apoi cu fetele după trecerea beției amorului, e treaba lor, chiar și dacă devin, precum de regulă se întâmplă, sclave materiale ale bărbaților.

Eu nîcîcînd n'am părînit teoria învățaților moderni despre emanciparea femeilor, pentru-că știu, că și femeilor cu gradul de doctor în medicină, sau în drepturi, adese-ori popa nu le concede a ieși câte șase săptămîni din casă, din cauza asta nu-și pot căuta clienții. Sunt însă destule alte ramuri de educațiune pentru femei, care nu colidează cu natura sexului lor. Așa spre pildă: Pictura, muzica, profesura, teatru, negustoria etc., care, cu toate că duc la independența sexului frumos, rar se cultivează la noi.

Țăranul român nîcîcînd nu face marfă din fata sa. El își crește fata

așa, încît n'are lipsă de cumpărători. Fata țăranului nostru, când se mărită, cu fruntea deschisă poate zice către bărbatul său: Eu și fără de tine nu mor de foame!

Din contră clasele noastre superioare își cresc fetele pentru plăcere, nu pentru viață. Deviza creșterii fetelor la clasele noastre superioare sună: Fata în prima linie să placă. Bărbatul mai mult să învețe a iubi, decât a stima fata; în beția amorului s'o ducă la popa, apoi treaba lor cum vor trăi.

Toalete nebune, baluri, petreceri teatrale, jurfixuri etc. trebuie să pasese azi fetele, ș'apoi să aștepți, ca din ele să devie azi mîne femei serioase?

Nu e deci mirare, dacă tinerii devin contrarii celei mai frumoase instituțiuni sociale, a căsătoriei. Nu zău! Eu provoc pe bărbați și femei să-mi spună, câte căsătorii fericite există-n societatea noastră superioară?

Cele mai multe căsătorii nu sunt altceva, decât o luptă permanentă pentru regimul căsii, din care luptă femeia iese sclava materială a bărbatului, sau bărbatul „pantoffelheld”, ceea-ce pe românește se numește — „Tăpălaga lui Isaia dăntuește”.

Vina la atare stare socială în căsătorie sunt acei părinți, care-și cresc fetele numai pentru de a plăcea și de a deveni o marfă căutată de negustori, care-și fac gheșefturile în beția amorului.

Cuția cu scrisori.

Dragă domnule Pui de Calic!

Mă bucur nespuse de mult, că în urma știrilor primite prin agenția Tepeleș, Te-ai ocupat nițel în nr. 9 și de noi Brădenii. Dă-mi voie însă să-Ți atrag binevoitoarea atențiune asupra unei greși strecurate în știrea publicată de D-Ta.

Anume, durere, deși am așteptat, nu am primit nici până azi vagonul de unsoare de porc, de care pomenești. Se vede, că marele nostru protector ne-a cam dat uitării. — Ba cu durere am cetit într-o gazetă, că la alegerile porcine*) nu va mai candida în Brad, ci în Stejar, știind, că acolo va avea și ghindă.

Nu cred însă în adevărul acestei știri, de când am cetit în darea de seamă a unui deputat, că dela el așteptăm prosperarea și înflorirea Zărandului.

Urmînd sfatul din numita dare de seamă, eu îl pomenesc în fiecare seară în rugăciunile mele, că doară se va îndura Dzeu să ni-l lase nouă.

Dealtcum Vă comunic, că pe la noi n-a fost de mult și-l așteptăm cu drag toți, dar mai ales eu și frațele Absolon, că ni s-a sbicit gura de atîta așteptat.

La revedere și complimente din Brad
Toma Bumbu.

*) Greșală de tipar. Culegătorul — gîndindu-se prea mult la fericirea unsuroasă a Brădenilor, — a cules „porcine în loc de „proxime”.

Nota „Puiului”. Corespondentului nostru din Brad îi răspundem că greșala noastră nu e nici topită nici strecurată. Vagonul care va sosi cu osînză netopită și nestrăcurată va fi întrebuintat pentru coacerea gogoșilor politici. Din acești gogoși se vor înfrupta Zărandenii din belșug iar necredinciosul Toma va primi mîhnit umflatele gogoși și va exclama cu perseverența Motului: „Paguba ca paguba dar îmi plăcu cum marsă”...

O păcălitură.

Nistor: Ce bine că te-am înțîlnit Toadere. Am să-ți spun ceva, dar nu-mi aduc acum aminte — hai nițel în cărciumă să bem o litră două de vin, și o să-mi vie aminte.

Toader întră cu Nistor în cărciumă, amîndoi se pun la masă și beau. Intr'un târziu, Nistor sătul fiind strigă după cărciumar să plătească. Cărciumarul vine cu socoteala de 20 C. Nistor caută-n șerpar după bani, stă odată-n loc și zice: Acum Toadere îmi vine aminte, ce era să-ți spun — vream să-ți cer 20 Cor. împrumt, că mi-am uitat banii acasă!

Dare de seamă asupra banilor încasați dela locuitorii din Săliște, pentru procurarea de grâu.

Intrate		Suma	Eșite		Suma
Pr.	Incassat pt. 8983 ferd. grâu à 30'—	242.400		Pr. Prețul la 3 vag. grâu à 20'000	60.000
	Interese după depunere	475		Provis. către Cons. Dirigent	6.000
	Imprumut dela Cassa de pastr.	35.000		Permisul la 3 vagoane	303
"	I. Tâmpănar, rebonif. de fracht	56		Magazinaj în moara Gizella	7.500
	Incassat pt. 4 ferd. grâu à 60'—	240		Fracht 3 vag. Pecica-Arad	904
	pt. 47 ferd. grâu împărțit	2.350		" " Arad-Săliște	2.425
	intre săraci à 50'—	12.828		Provis. acordată lui Tâmpănar	15.000
	Incassat difer. la 2138 ferd. cucuruz à 6'			Diurne și spese de călătorie	2.228
				Lucrători și inspect. la măsurat	750
				Căraușie dela gară-magazin	76
				Bani restituiți oamenilor	41.540
				Repl. Imprumutului cambial	35.000
				Interese după împrumut	632
				Prețul la 31'001 Kg. cucuruz à 3'90	120.904
				Sald (vârsat în „Fondul Eroilor“).	176
		Cor.	293.440	67	
					Cor.
			293.440	67	

Recapitulare:

Pr.	Bani încasați, total:			258.440	67
	Din aceștia am replătit oamenilor:		41.540	—	
"	La „Fondul Eroilor“ donațiune:		176	—	41.716
	S'a distribuit: 2002 ferd. grâu, care ni-a costat à 47'86 ²⁵		95.820	73	216.724
"	" : 2138 ferd. cucuruz, " " à 56'55		120.904	—	216.724
					73

Săliște, 5 August 1920.

Ioan D. Bârsan
cassar.

REVĂZUT ȘI AFLAT ÎN ORDINE:

Săliște, 5 August 1920.

Membrii ai comisiunii de alimentare:

I. Dădârlat, fot.

Dumitru Moga

I. Dădârlat al Boani.

A sosit

o mare cantitate de plăci de școală (tablă), creioane de piatră, creioane fine, bureți de tablă, caete (ediția Casei școlarelor) precum și alte articole școlare cu prețuri ieftine la **Librăria Săteanului**, Sibiu Str. Ciznădiei Nr. 1.

Domnii învățători

sunt rugați ca la orice comandă de cărți didactice și articole școlare să se adreseze **Librăriei Săteanului Sibiu**, Str. Ciznădiei Nr. 1 care servește prompt și cu prețuri ieftine.

Se caută

o servitoare. A se adresa la **Librăria Săteanului din Săliște** (jud. Sibiu).

Reclama cea mai bună să
poate face în

Calendarul Calicului

care va apărea în 20,000 exemplare. Publicați deci anunțurile Dv. în „Calendarul Calicului“.

Anunțuri

pentru „Calendarul Calicului“ pe anul 1921 se primesc la administrația revistei în Săliște precum și la „**Librăria Săteanului**“ Sibiu Str. Ciznădiei Nr. 1.

Restaurantul gării Sibiu

servește cele mai alese mâncări și beuturi. Zilnic bere proaspătă.

M. Macarie
antreprenor.